

» NEDERLANDSE STEUN

Ieder mens met affiniteit voor mensenrechten zal het eens zijn met dit citaat uit de mensenrechtentota. Bovendien is het een opmerking die betrekking heeft op de mensen die PBI beschermt. Dappere mensen die ondanks bedreigingen doorgaan met het documenteren van schendingen, oplossingen zoeken voor de slachtoffers van mensenrechtenschendingen en de strijd aangaan met de cultuur van straffeloosheid.

De extra aandacht van de Nederlandse overheid voor de bescherming van mensenrechtenverdedigers stemde PBI Nederland enthousiast, maar riep tegelijkertijd een aantal vragen op. Een reden om de vrijwilligers in het veld te vragen hoe het in de praktijk is gesteld met activiteiten van Nederlandse ambassades om mensenrechtenverdedigers te beschermen.

Enthousiasme bleek vooral uit de reacties van de teams in Indonesië en Guatemala. De samenwerking met de Nederlandse ambassades verloopt in deze landen goed. De ambassades zijn behoorlijk actief als het gaat om informatiewinning over de mensenrechtensituatie in de landen. Zij onderhouden nauwgezet contact met diverse (inter)nationale NGO's en lokale mensenrechtenorganisaties en staan positief tegenover het bijwonen van rechtzaken. Het contact met afgelegen gebieden kan nog verbeterd worden, maar ook daar zijn activiteiten gaande.

De andere drie projectlanden reageerden minder positief. Ambassades blijken vooral steken te laten vallen als het gaat om informatiewinning en het bijwonen van rechtzaken. Ook het ondernemen van concrete actie bleek in diverse situaties een struikelblok, en resulteerde in niets doen.

BESCHERMENDE ACTIE

Nederland wil graag in EU-verband handelen om politieke instrumenten zo effectief mogelijk te maken.

Tegelijk geeft zij ook aan dat dit initiatieven om tot zelfstandige actie over te gaan, niet in de weg moet staan. In geval van dreiging is snelle actie van levensbelang (MINBUZA 2007: 79). Toch blijkt uit diverse ervaringen van vrijwilligers in de PBI-projecten, dat de Nederlandse ambassades vooralsnog huiverig zijn om zelfstandig actie te ondernemen.

Zo had PBI Nederland graag gezien dat er in 2007 actie ondernomen werd na het gesprek van het Colombia-team en de Nederlandse ambassade over de vredesgemeenschap San José de Apartadó. Zij spraken destijds hun bezorgdheid uit over de toenemende invloed van paramilitairen in de regio en de moord op twee coördinatoren van de humanitaire zones. Ondanks deze uitingen werd er geen actie ondernomen. Ook uitnodigingen om mensenrechtenorganisaties te bezoeken in de gebieden waar PBI werkt, ter uiting van solidariteit, sloeg de Nederlandse ambassade af (EU representant Colombia Project 2008).

In Mexico deed dit probleem zich ook voor. Daar was de Nederlandse ambassade wel altijd telefonisch bereikbaar, zodat er bij een serieuze dreiging snel een afspraak geregeld kon worden. Maar als het om concrete acties ging dan waren er geen duidelijke afspraken. Het contact op de Nederlandse ambassade liet weten dat een reactie of actie altijd gecoördineerd moest worden met de Europese Unie als geheel. PBI moest zich richten aan de voorzitter van de Unie.

Het enige wat de Nederlandse ambassade kon doen was de dreiging in de 'wandelgangen' op het ministerie van Buitenlandse Zaken in Mexico ter sprake brengen. De ambassade was in 2006 en 2007 niet bereid een mensenrechtenverdediger persoonlijk te ontvangen naar aanleiding van een serieuze of ernstige dreiging. Andere ambassades deden dit echter wel

zoals Italië en Duitsland heeft destijds een diplomatieke notitie gestuurd aan de Mexicaanse regering (PBI vrijwilliger 2008).

Een gemiste kans voor de Nederlandse ambassades en de bescherming van mensenrechtenverdedigers. Openlijke uiting van solidariteit door ambassades kan beschermend werken voor mensenrechtenverdedigers, en informatiewinning uit eerste hand kan - naast andere informatiebronnen - bijdragen aan het beter in kaart brengen van de mensenrechtensituatie in Mexico.

HELDERE INSTRUCTIES

Het is daarom essentieel dat alle Nederlandse posten heldere instructies krijgen over de concrete toepassing van de EU-richtlijnen voor de bescherming van mensenrechtenverdedigers om per situatie te kunnen overzien welk politiek of praktisch instrument ingezet kan worden om hen te beschermen. Het gebrek aan deze instructies bij Nederlandse ambassades werkt in het nadeel van de bescherming van mensenrechtenverdedigers.

Dit gebrek werkt ook in de hand dat politieke acties vanuit de Nederlandse ambassade interesse- en persoonafhankelijk zijn. Als ambassadeurs mensenrechten ter harte nemen en beter ingevoerd zijn op het thema, is de kans op actie ondernemen groter. Heeft dit niet de interesse of prioriteit van een Nederlandse post, dan ziet PBI in de praktijk minder beschermende activiteiten. Onevenwichtige uitvoering van beleid kan bovendien een verkeerd signaal afgeven aan overheden van derde landen. Het idee kan ontstaan dat EU-lidstaten de EU-richtlijnen voor mensenrechtenverdedigers niet serieus nemen.

Ondanks deze tekortkomingen is de mensenrechtenstrategie een positief initiatief, vindt ook PBI Nederland. We houden de vinger aan de pols.

Nieuwe president voor Guatemala

TEKST BERTINE VAN HÖVELL

Guatemala heeft een nieuwe president, Alvaro Colom. In november 2007 won hij maar net van de conservatieve Otto Perez Molina. Hierdoor heeft Guatemala voor het eerst in 50 jaar een centrumlinkse president.

Hoewel zelf geen Maya, is Colom ook ingewijd als Maya-priester. Daardoor kreeg hij veel steun van de etnische Maya-groepen (zo'n 40 procent van de bevolking). Maar ook zijn tegenstander was controversieel. Om criminaliteit aan te pakken, wilde ex-generaal Perez Molina veiligheidstroepen gebruiken. Een voorstel dat veel Guatemalteken deed denken aan de dictatuur voor 1986. Alvaro Colom zegt te willen zorgen voor een regering die streeft naar vereniging. Hij wil hoge misdaad- en moordcijfers aanpakken door iets te doen aan corruptie in de rechtspraak en veiligheidsmacht. Ook wil hij de armoede in het land bestrijden.

GEWELD & INTIMIDATIE

Guatemala's samenleving is doordrongen met drugskartels die een eigen leven zijn gaan leiden. De macht van de

misdaad wordt veelal verklaard door de straffeloosheid in de maatschappij, veroorzaakt door de zwakke juridische macht. Door de machtige positie van de misdaad zijn politieke instellingen ook niet veilig. Verschillende NGO's hebben te maken gehad met geweld en intimidatie. Zelfs de verkiezingen bleven niet ongemoeid. Zo'n 50 activisten en kandidaten van locale en de nationale verkiezingen zijn door drugskartels om het leven gebracht.

ONTRUIMINGEN

Naast het geweld in de samenleving worden in Guatemala ook verscheidene discussies gevoerd over landbouw. Zoals veel Zuid-Amerikaanse landen, heeft Guatemala ook te maken met het conflict tussen groot grondbezitters en de oorspronkelijke bevolking. De situatie in Guatemala heeft daar-

PBI IN GUATEMALA

PBI houdt zich in Guatemala met verschillende taken bezig, waaronder de begeleiding van de plaatselijke boeren, Aids-werkers en mensenrechtenactivisten. Ook PBI heeft te maken gehad met intimidatie van door haar begeleide mensen. Toch heeft haar aanwezigheid ervoor gezorgd dat activisten konden doorgaan met hun werk. Naast het beschermen van locale activisten onderhoudt PBI Guatemala ook contacten met de regering en de VN, om de veiligheid van MRV te vergroten.

naast nog extra problemen. Zo zijn de grenzen tussen gebieden niet goed gedefinieerd, zijn nationale gronden bezet door private grondbezitters, en wordt er gebied ingenomen als 'veiligheidszone' door grondbezitters. Ook wordt vrouwelijk bezit van grond niet erkend en zijn gewelddadige ontruiming bijna normaal als grond, behorend aan een gemeenschap, wordt onderverdeeld aan anderen.

BIOBRANDSTOF

Naast het grondconflict is biobrandstof in opkomst in Guatemala. Zoals in veel landen, is ook hier het gebruik van maïs als brandstof of als voedsel een twistpunt. Het punt is dat de maïs die men gebruikt voor één tank, genoeg is om een mens een jaar lang te voeden. Dit, in combinatie met de lage levensstandaard en een algemeen gebrek aan voedsel, zet Guatemala in een economische spagaat.

Onrustige tijden in Colombia

COLOMBIA

TEKSTBEWERKING CARIENE JOOSTEN

Kerst is een periode die bekend staat als onrustig voor mensenrechtenverdedigers. De mensen die PBI begeleidt in Uraba lopen dan meer risico in vergelijking met de rest van het jaar. Een greep uit de gebeurtenissen van de afgelopen tijd. Delen uit de nieuwsbrief van Roos Stringer, die er nu dik 1 jaar zit.

PBI begeleidt in Uraba, Colombia, verschillende vredesprocessen, waaronder de vredesgemeenschap San José de Apartadó. Met dit initiatief, dat ontstaan is in 1997, willen de bewoners kenbaar maken dat zij geen partij kiezen voor een van de strijdende actoren in het gewapende conflict. Ze eisen dat het leger, de paramilitairen en de guerrilla buiten het dorp blijven, omdat elke vorm van contact hen in gevaar kan brengen. Strijdende partijen kunnen het contact tussen inwoners met de andere partij opvatten als sympathie voor de tegenstander of verraad. En dat kan tot represailles leiden. Gezien de strategische ligging van Uraba - grenzend aan Pana-

ma, de Atlantische oceaan en de Stille oceaan - en de beboste heuvels, is gevaar nooit uit te sluiten. Het gebied is ideaal voor de strijdende actoren om zich te verbergen en onopgemerkt te verplaatsen, waardoor de vredesgemeenschap onder constante dreiging staat. Een reden voor PBI om hen door begeleiding en fysieke aanwezigheid te beschermen.

ROERIG TIJDEN

In de omtrek van de vredesgemeenschap San José de Apartadó was het bepaald niet rustig de afgelopen tijd. Dat raakt indirect het vredesproces in de regio, aangezien plaatselijke bewoners worden afgeschrokken

om zich bij de vredesgemeenschap aan te sluiten. Een man uit een nabij gelegen dorp liep richting San José de Apartadó om een varken te kopen, toen hij plots door het leger van het leven werd beroofd. Voorbijgangers hadden hem geen wapen zien dragen. Toen zijn vrouw hem aan de hand van een foto moest identificeren, had hij vreemd genoeg een wapen naast zich liggen. Hij werd afgedaan als guerrillastrijder. Zijn vrouw bleef ontrederd achter met een ziek kind en in verwachting van een tweede. Kort na de moord ontving ze eveneens bedreigingen. De vredesgemeenschap heeft haar aangeboden om bij hen te komen wonen.

In dezelfde periode waren twee andere PBI collega's ter begeleiding van een lid van de vredesgemeenschap mee naar een lijkschouwing. Een vrouw was in de omgeving van San José de Apartadó gedood tijdens een vuurgevecht tussen het leger en de guerrilla, waarna ook zij met de guerrilla in verband werd gebracht. In eerste instantie mocht haar echtgenoot niet bij de lijkschouwing aanwezig zijn. Het lichaam zou te onherkenbaar zijn. Hij stemde hier niet mee in en begon een tirade over het feit dat hij zijn vrouw, na veertig jaar huwelijk, als geen ander zowel van binnen als van buiten kent. Hij bleek niets teveel te hebben gezegd, en kon haar identificeren aan de hand van haar tanden op een foto.

GRAFVERPLAATSING

Nog in dezelfde week gingen PBI'er Roos en haar collega mee naar een grafverplaatsing van een vierjarig kind, dat drie jaar geleden vermoord was door het leger. Wilt u haar verslag lezen? Lees dan verder op de website www.peacebrigades.nl.

Roos bij een begraafplaats van de Vredesgemeenschap in Apartado, Colombia. Het bezoek aan de begraafplaats was onderdeel van een herdenkingstocht voor alle mensen die vermoord zijn in de tien jaar dat de gemeenschap bestaat.

Vrouwen aan de Nepalese onderhandelingstafel

TEKST FEMKE STROOMER

In Nepal maakte een vredesakkoord in 2006 een einde aan de tien jaar durende strijd tussen Maoïstische rebellen en het regeringsleger. Tijdens deze burgeroorlog kwamen meer dan 13.000 mensen om het leven. Veel van hen hebben hun hoop gevestigd op een nieuwe regering.

De verkiezingen zijn al tot twee maal toe uitgesteld. Eigenlijk moest Nepal vorig jaar juni 2007 al naar de stembus, en toen dit niet doorging in november 2007, maar de partijen meldden meer tijd nodig te hebben voor onderhandelingen. Sinds de koning twee jaar geleden werd afgezet is er een interim-regering samengesteld uit zeven partijen. Zij moet de democratie herstellen, nadat het volk met massale protesten koning Gyanendra dwong zijn dictatoriale gezag op te geven.

Met deze stembusgang wordt een Assemblee verkozen die een nieuwe grondwet moet opstellen en een nieuw politiek systeem moet voorbereiden. De verkiezingen zijn onderdeel van de vredesovereenkomst die een einde maakte aan de Maoïstische opstand, en die de Maoïsten een rol garandeert in het politieke leven. Behalve de Maoïsten eisen ook andere gemarginaliseerde groepen evenredige vertegenwoordiging in de politiek. Ook vrouwen gingen de straat op om voor hun rechten op te komen.

EEN STEM VOOR VROUWEN

PBI begeleidt in Nepal de organisatie Conflict Victims Committee (CVC), die sinds februari 2007 actief is. CVC is een groep van slachtoffers die elkaar steunt in het onderzoek naar wat er is gebeurd met verdwenen familieleden, en in het zoeken naar gerechtigheid. CVC heeft leden onder de slachtoffers van zowel regerings- als rebellenzijde. Deze 217 leden zijn voornamelijk vrouwen van inheemse Tharu-groep. Ook voor hen is het belangrijk dat vrouwen een stem krijgen in de nieuwe regering.

In post-conflictlanden worden vrouwen vaak vergeten als het gaat om de opbouw van hun land. Mannen zijn de strijdende partijen en dus zitten zij aan de onderhandelingstafel over de vredesvoorwaarden. En dat terwijl vrouwen zwaar hebben geleden onder het conflict. Ze waren veelvuldig slachtoffer van seksueel geweld en velen zijn verdreven van huis en haard. Hierdoor belandden veel vrouwen in de prostitutie, of ze werden het slachtoffer van mensenhandel. Het US Department of State schat dat tussen de 100.000 en 200.000 Nepalese vrouwen als prostituee in India te werk zijn gesteld.

LICHPUNTJES

Gelukkig zijn er lichtpuntjes. Nu de burgeroorlog is beëindigd, komen vrouwen steeds vaker voor hun eigen rechten op. Dat heeft al tot enkele successen geleid. Sinds kort zijn de

regels voor landrechten en het recht op bezit veranderd. Vrouwen hoeven als gevolg daarvan geen toestemming aan hun echtgenoot of broer meer te vragen als zij meer dan 50 procent van hun bezit willen verkopen.

Maar er zijn meer successen nodig. Daarom richtten verschillende vrouwengroepen in Nepal zich op de uitvoer van resolutie 1325, die de VN in 2000 heeft aangenomen. Deze resolutie erkent dat vrouwen in (post)conflictgebieden extra kwetsbaar zijn en bescherming moeten krijgen. De resolutie stelt dat het essentieel is dat vrouwen bij het vredesproces betrokken worden en op gelijke voet met mannen moeten meepraten over de wederopbouw van hun land. Nu is het afwachten of deze resolutie ook in het regeringsbeleid wordt doorgevoerd...

NB: Ten tijde van het ter perse gaan van deze nieuwsbrief was de uitslag van de verkiezingen nog niet bekend. Kijk voor de actuele stand van zaken op www.peacebrigades.nl

Medewerksters van de mensenrechtenorganisatie WOREC, een organisatie die training heeft gehad van PBI. Zij zetten zich in voor de situatie van vrouwen in Nepal.

Eerste PBI-koppel uitgezonden

TEKST HENK WESSELING

Ze vertrokken in februari naar Indonesië om daar twee jaar voor PBI aan de slag te gaan, Meriam Smith (34) en Harold Passage (38), uit het Brabantse Mierlo. “We kennen elkaar al twintig jaar. In april komen we nog even terug in Nederland om te trouwen. Dat leek ons beter voor het geval één van ons of wij allebei door ons werk daar in een moeilijke situatie terecht zouden komen.”

WAT ANDERS WILLEN

Meriam, meester in de rechten werkte als senior consultant juridische zaken bij het Centrum voor Werk en Inkomen (CWI) in Eindhoven. Ze wilde wel eens wat anders dan ontslagaanvragen behandelen. Het liefst werk waarbij ze wat dichterbij de mensen zou komen te staan. In haar zoektocht op internet stuitte ze op de website van PBI. Die organisatie leek haar wel wat. De kennismaking begon met het bezoeken van een informatiedag in 2006. Zij hoorde toen ook over een project in Indonesië, het land waar haar vader werd geboren. Dat maakte PBI voor haar nog aantrekkelijker. Selectie en trainingen volgden. En uitzending naar Indonesië bleek mogelijk!

Haar partner Harold wilde eigenlijk ook wel een andere weg inslaan. Hij zat al achttien jaar bij een relatiegeschenkenbedrijf in Helmond. Als voorwerker/zeefdrukker gaf hij daar leiding aan acht collega's. PBI wekte ook zijn interesse. Maar hij vroeg zich af of PBI wat met hem zou kunnen. Die vraag van hem werd tot zijn verrassing positief beantwoord. Harold denkt geselecteerd te zijn op de kwaliteiten die hij zich in zijn werk eigen maakte: sociale vaardigheden en ervaring met teamwerk. En misschien speelde zijn stijl om problemen met werk of collega's snel op te lossen ook een rol bij de selectie.

WAT HEN AANSPREEKT

Wat het duo bijzonder aanspreekt is dat een kleine organisatie als PBI, beschikkend over bescheiden financiële middelen, zulk belangrijk werk

doet. Ook roemen zij dat niet de PBI-vrijwilligers in de projectlanden de dienst uitmaken. Ze zijn beschikbaar om de lokale mensen daar beter in staat te stellen zich voor mensenrechten in te zetten. Om het in het daarvoor gangbare jargon te zeggen, ze zijn er voor *empowering local people*.

Meriam en Harold waren al enkele keren met vakantie in Indonesië. Ze voelden zich er meteen thuis. Wat hen vooral opviel was dat de mensen daar zo respectvol met elkaar omgaan. Het liefst willen zij aan de slag in Papua, in het PBI-team in Wamena, in de Baliemvallei. Maar ook voor het lobbywerk dat in Jakarta gebeuren hebben zij belangstelling. En wat peace-education betreft: Meriam vertelde dat zij in haar werk al de nodige ervaring opdeed met het geven van workshops. Alleen ging het toen over arbeidsrecht en ontslagrecht en niet over vredesopbouw of conflictpreventie.

TWEE JAAR EN SAMEN

Meriam en Harold hebben voor een periode van anderhalf jaar getekend. Van maart tot juli zitten ze in Jakarta op de taalschool. Vier uur per dag les plus huiswerk. Dat is wel wat meer dan de twee uurtjes per week die ze in Brabant bij hun leraar Pak Herman al volgden. Van augustus 2008 tot februari 2010 hopen ze dan voor het Indonesië-project te gaan werken. Zij zijn voor PBI Nederland ook het eerste uitgezonden 'koppel'.

Meriam en Harold, twee enthousiaste mensen, die er samen voor willen gaan!

BEKNOPT

PBI

Het project in Indonesië stamt uit 1999 en telt 15 vrijwilligers, verdeeld over vier teams. Het Jakarta-team, waarvan Arthur van Witzenburg deel uitmaakt, heeft een sleutelpositie en onderhoudt contacten met autoriteiten, ambassades, lokale en internationale organisaties. Een gelukkige ontwikkeling is dat het Atjeh-team zich nu terug gaat trekken, omdat mensenrechtenverdedigers geen gevaar meer lopen en beschermende begeleiding dus niet meer nodig is. In Papua zijn momenteel twee PBI-teams actief; bij Jayapura een begeleidingsteam en in Wamena een team voor vredeseducatie.

De situatie in Papua

Mensenrechtenverdedigers worden in Papua regelmatig geïntimideerd en bedreigd. Manfred Novak, rapporteur van de VN inzake martelingen, was er eind 2007 op bezoek maar kreeg geen toestemming om te spreken met gevangenen. Organisaties zoals Human Rights Watch en Amnesty International worden in Papua geweerd. Vaak worden mensenrechtenverdedigers ten onrechte met de onafhankelijkheidsbeweging in Papua geassocieerd. Het is dan ook van groot belang dat de teams voortdurend het mandaat en het werk van PBI uitleggen aan de lokale autoriteiten, leger en politie.

5 vragen aan... Jan van Montfoort

Jan van Montfoort is de nieuwe voorzitter van PBI.

De hoogste tijd voor een kennismaking!

1. WAAROM BEN JE VOORZITTER VAN PBI GEWORDEN?

Ik ben gevraagd door Jet van Haitsma, we kenden elkaar al. Ik heb lang in conflictgebieden gewoond en weet hoe belangrijk mensen zijn die zich inzetten voor dialoog, verzoening en rechten die daarbij horen. Om je mening te uiten, om bijeen te komen, om kritiek te formuleren en om zaken die niet deugen aan de kaak te stellen. Deze helden zorgen voor hoop. Ik vind het belangrijk hen te steunen en te laten merken dat ze niet alleen ervoor staan. Dat is wat PBI doet, en daar ben ik erg blij mee.

2. WAT IS JE ACHTERGROND?

Ik ben ontwikkelingswerker en bedrijfskundige. Jarenlang ben ik van land naar land getrokken om allerlei praktische zaken aan te pakken - in de landbouw, bosbouw, natuurbescherming en lokale bedrijvigheid – en uiteindelijk kwam ik in leidinggevende rollen terecht. Zodoende ben ik directeur geweest van SNV (Nederlandse vrijwilligersorganisatie) in Angola en van het IKV (Interkerkelijk Vredesberaad) in Nederland. In mijn werk wil ik graag het beste in mensen naar boven halen, maar als directeur kwam ik daar te weinig aan toe. Daarom heb ik mijn eigen bedrijf opgezet, waarmee ik ondernemers coach in hun bedrijfsvoering. In het MKB Nederland, maar ook in Afrika. Zo stuur ik parttime Solar.Now! aan, waarmee we Afrikaanse ondernemers stimuleren om kleine, betaalbare zonne-energiesystemen in de markt te zetten, op plekken waar nooit een lichtnet zal komen – en dan hebben we het over tachtig procent van de Afrikaanse bevolking.

3. ZIJN ER DINGEN DIE JE ANDERS GAAT DOEN DAN JE VOORGANGER?

Ronald is de weg naar groei en professionalisering al ingeslagen. Ik denk dat dit de goede weg is, maar er moet nog heel wat gebeuren. Vooral de middelen en doelen moeten beter in balans worden gebracht de komende jaren. Dus: meer fondsen werven en prioriteiten durven stellen. Dat eerste is moeilijk en vereist zweet, het tweede is lastig en komt met tranen. Bloed? Nee, geen bloed, haha. Verder heeft het kantoor meer bezetting nodig en er moeten effectievere werkgroepen komen, zoals voor de werving van vrijwilligers, PR, fondsenwerving en politieke beïnvloeding, die elk redelijk zelfstandig werken. Ook mogen we ons wel wat meer op de kaart zetten in Nederland. Er is al meer actieve politieke lobby gaande op het gebied van mensenrechten, dus dat schept mogelijkheden om bekendheid te verwerven bij het grote publiek.

4. WAT IS JE EERSTE INDRUK VAN DE ORGANISATIE?

Ik ben onder de indruk van wat PBI met vrijwilligheid, gedrevenheid en weinig middelen allemaal bereikt. Ik vind wel dat we veel dingen tegelijk willen. Dan wringt het dat het bijna allemaal om vrijwilligerswerk draait. Daar moeten we wat aan doen, óf door onze capaciteit te vergroten, óf door keuzes te maken in wat we wel en niet aanpakken. Als we dat niet doen, zullen plannen niet goed uit de verf komen.

5. WAT WIL JE BEREIKEN MET PBI?

Ik vind dat we meer profiel moeten krijgen, maar ook meer capaciteit. Mensenrechtenverdedigers in conflictgebieden zijn onze ondersteuning waard; niet alleen in de landen waar we nu actief zijn, maar ook daarbuiten. Ook mogen we de politiek best meer aan het werk zetten, zowel in noodgevallen als in consistentere beleidspraktijk. PBI is een geweldige club die meer aandacht en middelen verdient. Daar gaan we dus voor, wat mij betreft!

PBI TRAJNT TWAALF PROJECTVRIJWILLIGERS

Van 7 tot en met 9 maart gaf PBI Nederland haar tweede training aan potentiële projectvrijwilligers. Op de website vindt u hiervan foto's en een verslag. De 12 deelnemers zijn door de training nog enthousiaster geworden over uitzending voor PBI.

PBI VRAAGT OM INZET VAN DE DIPLOMATIE

PBI Nederland heeft rond 10 maart gereageerd op de Mensenrechtennota van de minister van Buitenlandse Zaken, Verhagen. De strekking van onze reactie is: "het beleid is uitstekend, en verdient extra inzet om het te realiseren". Onze reactie is gezonden naar het ministerie en naar de politieke partijen voor het debat hierover in de Tweede Kamer op 8 april. PBI Nederland is lid geworden van het Breed Mensenrechten Overleg (BMO). Het BMO is een samenwerkingsverband van niet-gouvernementele mensenrechtenorganisaties in Nederland.

COÖRDINATOR VERTREKT NAAR INDONESIË

Bij het schrijven van deze nieuwsbrief plant algemeen coördinator Jet van Haitsma haar projectbezoek in Indonesië. Ze bezoekt van 26 maart tot en met 12 april een bijeenkomst op Bali, de teams in Papua en Jakarta en de betaalde krachten in Yogyakarta. Haar dagboek is te lezen op de website.

AGENDA

- **8 juni** Informatiedag in de Kargadoor te Utrecht
- **13 september** Jaardag voor donateurs en andere belangstellenden
- **3-5 oktober** Trainingsweekend projectvrijwilligers

Kijk voor de actuele agenda op www.peacebrigades.nl

IN HET VELD VOOR PBI VANUIT NEDERLAND

Colombia	Roos Stringer (vanaf februari 2007) Annemarie de Vries (vanaf oktober 2007)
Indonesië	Arthur van Witzenburg (vanaf februari 2008) Meriam Smith (vanaf augustus 2008) Harold Passage (vanaf augustus 2008)
Guatemala	Johanna van Strien (vanaf oktober 2007)
Nepal	Emma Jansen (vanaf juni 2008)
Mexico	Eric-Jan Lens (vanaf najaar 2008)

Lees meer over hun motivatie en ervaringen op onze website!

EFFECTIEVER WERKEN DOOR EXTERNE EVALUATIE

PBI Nederland zal haar werk door een externe deskundige laten evalueren. In juni is daarvoor een grote interne bijeenkomst. Met de uitkomst, die ook op de Jaardag gepresenteerd wordt hopen we ons werk en de effectiviteit ervan te verbeteren.

GECONCENTREERDER WERKEN IN NIEUW KANTOOR

Sinds 1 februari werken we vanuit ons nieuwe kantoor in de Kargadoor in Utrecht. De Kargadoor is een pand waar verschillende organisaties huizen, zoals Mensenrechtenadvocaten, de Stedenband Utrecht-Leon en de vereniging Borderline. Er kunnen ook zalen worden gehuurd voor bijeenkomsten en vergaderingen. Het voordeel van het nieuwe kantoor is dat we er alleen zitten, en dus geconcentreerder kunnen werken.

PBI JAARDAG

Op zaterdag 13 september vindt de PBI Jaardag weer plaats. U bent van harte welkom met ons mee te varen op de Utrechtse grachten! Tijdens de vaart kunt u luisteren naar ervaringsverhalen van onze vrijwilligers. Ook zal er waarschijnlijk een door PBI beschermde mensenrechtenverdediger aanwezig zijn. Nadere informatie volgt.

CONTACTADRESSEN

Guatemala

Jack van Luytelaar, 06-51580175
E-mail: afwasbeer@hotmail.com

Mexico

Marjolein van de Water, 06-48375535
E-mail: mexico-eurorep@peacebrigades.org

Indonesië

Janine Tijhoff, 06-47988344
E-mail: janine_pbi@hotmail.com

Colombia

Esther Vink, 06-33984132
E-mail: essievink@yahoo.com

Nepal

Jet van Haitsma, 06-16498221
E-mail: infopbi@antenna.nl

Steunnetwerk

Kantoor 06-16498221 (ma-wo-do)
E-mail: infopbi@antenna.nl

DONATEURS

U kunt PBI ook machtigen voor een jaarlijkse automatische overschrijving. Wij danken u hartelijk voor uw bijdrage en hopen zo allen een steentje te kunnen bijdragen aan een rechtvaardigere wereld!

Ook extra giften, legaten of steun in de vorm van vrijwilligerswerkzaamheden zijn van harte welkom.

COLOFON

De PBI nieuwsbrief is een halfjaarlijkse uitgave van Peace Brigades Nederland voor donateurs, fondsen en andere belangstellenden.

PBI Nederland kantoor

Oudegracht 36
3511 AP Utrecht
06 - 16498221
infopbi@antenna.nl
www.peacebrigades.nl

Hoofd- en eindredactie:

Cariene Joosten
Redactie: Femke Stroomer,
Henk Wesseling, Jet van Haitsma
Inge Horstmeier, Bertine van Hövell
Vormgeving: Suggestie & illusie
(www.illusie.nl)